

اهمیت بشارت در مسحیت

چرا باید بشارت دهیم

۱- چون خواست و دستور خداست.

در متی ۲۸: ۱۹ عیسی مسیح، خواهش نکرد بلکه دستور داد تا این مأموریت بزرگ را صد در صد انجام دهیم ” پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید “. خداوند ما عیسی مسیح به شاگردان خود امر کرد که به جمیع مردم بشارت دهند: این فرمان تنها برای رسولان نبود، بلکه برای همه مسیحیان می باشد. هرگاه پادشاه فرمان دهد همه اتباع امین او اطاعت خواهند کرد، و وقتی که پادشاه معظم ما به ما امر می کند که پیغام نجات را به همه امتها برسانیم البته جمیع کسانی که مطیع مسیح می باشند مبشر شده، بشارت نجات را به همه مردم خواهند رسانید. متأسفانه با وجود اینکه از وقتی که مسیح این فرمان را صادر کرد نزدیک به دو هزار سال گذشته است، هنوز صدها میلیون نفر از محبت عیسی مسیح بی خبرند. آیا مسیح به تمام مسیحیانی که سعی نکرده اند دیگران را نجات دهند نخواهد گفت، ” چون است که مرا خداوندا خداوندا می گوئید و آنچه می گویم به عمل نمی آورید؟ ” (لوقا ۶: ۴۶)

2- محبت (محبت مسیح به ما - محبت ما به مسیح - محبت ما به مردم)

محبت مسیح نسبت به ما، ما را وادار می کند که به مردم بشارت دهیم. پولس در دوم قرنتیان ۵: ۱۴ می فرماید: ” محبت مسیح مرا در گرفته است ” و هر وقت او به خاطر می آورد که چگونه نجات دهنده اش بالای صلیب برای او زحمت کشیده گناهان او بخشیده و او را از هلاکت نجات داده است، با علاقه شدیدی کوشش می کرد که همه جا رفته و مژده محبت مسیح را به یهودیان و جمیع امتها برساند. در متی ۹: ۳۷: ” آنگاه به شاگردان خود گفت: ” محصل فراوان است لیکن کارگران اندک. پس از مالک محصل بخواهید کارگران برای درو محصل خود بفرستد. ” اگر بشارت مسیح را به دیگران ندهیم ممکن است علتش این باشد که خودمان هنوز کاملاً با محبت عجیب مسیح آشنا نشده ایم.

و نیز محبت ما نسبت به مسیح ما را وادار می کند که بشارت او را به مردم بدهیم، زیرا مسیح فرمود (یوحنا ۱۴: ۱۵) ” اگر مرا دوست دارید احکام مرا نگاه دارید ” و جمیع که او را حقیقتاً محبت می کنند امر او را اطاعت نموده، کوشش خواهند کرد که شاگردانی برای او پیدا کنند. معلوم است هرگاه کسی را

دوست بداریم کوشش خواهیم کرد که او را خوشحال سازیم و بهترین راه برای خوشحال کردن منجی عزیز ما این است که بشارت نجات را به گناهکاران بدهیم تا آنها نیز به وسیله او نجات یابند. هرگاه یک نفر طبیب معروف مریض فقیری را شفا دهد آن مریض برای اظهار قدردانی چه می تواند بکند؟ بهترین راه جهت اظهار ارادت و امتنان او این است که راجع به آن پزشک مهربانی که او را از مرگ نجات داده با همه کس صحبت کند و از وی تعریف نماید، و اگر بیمار این کار را نکند معلوم است که شخص نا حق شناس است. ما با دادن عیسی مسیح به دیگران می توانیم او را برای خود نگه داریم. مسیح به رسولان خود وعده داد موقعی که آنها به طرف همه امتهای برای کار بشارت می روند او با ایشان خواهد بود (متی ۲۸: ۱۸-۲۰) ولی اگر آنها حاضر نمی شدند بروند مسیح آنها را ترک می کرد. پس هرگاه که مایلیم که مسیح با ما و در قلبهای ما باشد، لازم است که خبر او را به کسی دیگر بدهیم و هر قدر بیشتر ما مژده او را به دیگران بدهیم همان اندازه محبت مسیح دلهای ما را مملو خواهد ساخت.

محبت و رحم ما نسبت به مردم هم برای نجات روح آنها و هم زندگی دنیوی آنهاست است که ما را وادار می کند تا حتما بشارت بدهیم. اگر کشتی در دریا غرق می شد و شما می خواستید سوار قایق نجات شده جان خود را برهانید، آیا به خانواده و دوستان خودتان اگر در کشتی میبودند خبر نمی دادید که آنان نیز نجات یابند؟ ما بسیار ممنونیم که خدا برای ما وسیله نجات از هلاکت فراهم کرده است، ولی اگر ما همسایگان و خانواده و دوستان را ببینیم که در دنیای گناه غوطه وراند و به آنها مژده نجات را ندهیم، آیا مفهوم آن این نبود که آنها را دوست نداریم؟ و هرگاه آنها در گناه بمیرند در حالی که شاید ما میتوانستیم وسیله ای برای نجاتشان شویم، آنگاه این بی تفاوتی ما گناهی بزرگ نیست؟ اگر همسایگان خود را مثل خود محبت کنیم، البته مایل خواهیم بود که آنها را از مرگ ابدی رستگار سازیم و همانطوریکه سامری نیکوکار شخصی را که به دست دزدان افتاده بود بلند کرده به سلامتی و جای امنی رسانید ما نیز خواهیم شد که هرگونه رنجی را متحمل شویم تا کسانی را که به دست شیطان افتاده اند خلاصی داده، نزد نجات دهنده بیاوریم. افرادی که بدون ایمان به عیسی مسیح و آمرزش گناهان جان سپردند، از ته جهنم فریاد بر می آورند که به داد بستگانشان برسیم. عیسی مسیح کارش را تمام کرد و حال نوبت ماست تا این پیغام نجات بخش را به دیگران برسانیم. لوقا ۱۶: ۲۷ و ۲۸ ” ثروتمند گفت: ای پدرم ابراهیم، پس التماس می کنم که او را به خانه پدرم بفرستی، تا پنج برادر مرا از وجود این محل رنج و عذاب آگاه سازد، مبادا آنان نیز پس از مرگ به اینجا بیایند!“

همچنین نیاز مبرم زندگی دنیوی مردم نیز می باشد. اشتیاق مردم شناخت حقیقت است. پس مانند مسیح دنبال آن یک گوسفند گمشده برویم تا گرگی بر آن حمله ور نشود. احتیاج کنونی دنیا ما را وادار می کند که بشارت دهیم. در همه جا مردم از وضع دنیا شکوه می کنند. از جنگ و خشونت و جنایت، تروریسم، نا امنی، استبداد، ظلم و بی عدالتی، نقض حقوق بشر، فساد سیاسی، فساد اخلاقی، پول پرستی، مقام و شهرت پرستی، دروغ گوئی و ریا کاری، دزدی و فساد مالی... ولی غالب مردم نمی دانند چه باید کرد تا دنیا اصلاح شود. محال است دنیا بهتر شود مگر آنکه قلب های مردم عوض شود. پس هرکس نیز که طالب دنیائی است که در آن راستی، عدالت، محبت و یگانگی حکومت کند باید به دیگران بشارت دهد تا کسانی که به وسیله عیسی مسیح تولد تازه می یابند بتوانند تدریجاً اجتماع را تغییر داده

3- بشارت امانتی است دست ما

بشارت نجات امانتی است که نزد ما برای تسلیم به دیگران سپرده شده است و ما موظفیم آن را به آنان برسانیم. اگر مبلغ پولی به شما سپرده شود تا آن را به صاحبش برسانید و شما آن را به او ندهید، آیا خیانتکار محسوب نمی شوید؟ خدا بشارت نجات را به همه مسیحیان داده است، نه تنها برای آنکه آنها نجات یابند بلکه برای آنکه این پیغام را به جمیع کسانی که مسیح برای آنها مرد برسانیم. پس مانند پولس (رومیان ۱: ۱۴) ما مدیون همه اشخاصی می باشیم که هنوز انجیل به آنها نرسیده است و اگر این مژده را به دیگران ندهیم واقعاً خیانت کار می باشیم. پس ما نیز مانند پولس سعی کنیم که دین خود را اداء نموده، بشارت نجات را به جمیع مردم برسانیم. اعمال رسولان ۱۶: ۹ ” شبی پولس را رؤیایی رخ نمود که شخصی از اهل مکادونیه ایستاده، بدو التماس نموده گفت: “به مکادونیه آمده، ما را امداد فرما “

۴- ارزش انسان

دلیل دیگر بر بشارت ارزش والای وجود هر انسانی می باشد. اگر جواهر گرانبهائی به چاهی افتد، صاحبش چقدر زحمت خواهد کشید تا آن را دوباره به دست آورد؛ پس فکر کنید ارزش انسان از ارزش جواهر چقدر بیشتر است. انسان به صورت خدا آفریده شده و به قدری ارزش دارد که پسر خدا جان خود را در راه او داد و او را با قیمت زیادی یعنی با خون خود، خرید. پس چقدر باید کوشش کنیم که هر کدام از فرزندان گمشده خدا را نجات دهیم، شاید به نظر ما نجات کودکی خردسال یا شخص فقیر و بی سواد چندان برای دنیا ارزش نخواهد داشت، ولی ما نمی دانیم که نقشه خدا برای آن شخص کوچک چیست. اگر ما بتوانیم فقط یک نفر را نزد مسیح بیاوریم، ممکن است او همان کسی باشد که دنیا را عوض خواهد کرد.

۵- مسیحیان نباید خاموش باشند

دلیل دیگری که مسیحیان بشارت می دهند این است که نمی توانند خاموش بمانند. در کتاب اعمال رسولان ۴: ۲۰ می خوانیم که وقتی روساء در اورشلیم به رسولان مسیح، پطرس و یوحنا، امر کردند که از دادن بشارت دست بکشند، آنها حاضر نشدند اطاعت کنند و جواب دادند: ” ما را امکان آن نیست که آنچه دیده و شنیده ایم نگوئیم.” اگر ما سقوط هواپیمای بزرگی و یا خراب شدن شهری را به وسیله زلزله میدیدیم غیرممکن می بود از

دادن خبر وقوع آن حوادث هولناک خودداری کنیم. پس چقدر بیشتر کسانی که با چشم ایمان عیسی مسیح پسر خدا را بالای صلیب به خاطر گناهکاران آویزان و در روز سوم از مردگان برخاسته دیده اند بی اختیار به مردم خبر خواهند داد که خدا برای نجات همه ما از هلاکت چه کرده است، واقعا اگر سخن نگوئیم علتش فقط این است که ما هنوز مسیح را ندیده و یا آواز او را نشنیده ایم و لازم است که توبه کنیم و به او نزدیک شویم.

۶- شادی یافتن گمشده

دلیل دیگری که ما را به بشارت دادن تشویق می کند شادی پیدا کردن گمگشتگان است. آن شبان در مثل مسیح چقدر شاد شد وقتی نود و نه گوسفند را گذاشته، با تحمل زحمت فراوان گوسفند گمشده را پیدا کرد و آن را به منزل رسانید؛ (در متی ۱۲: ۱۸ و در لوقا ۴: ۱۵) ولی شادی شبان در مقابل شادی نجات دادن یکی از فرزندان عزیز خدا از مرگ ابدی خیلی کمتر است و هرکس که لذت این شادمانی آسمانی را چشیده باشد آرزو خواهد داشت که آن را مکرر احساس کند. هر گاه شما شادمان نیستید سعی کنید کسی را نزد مسیح بیاورید و موقعی که آن پسر گمشده را در آغوش پدر آسمانی اش ببینید، شادی شما کامل خواهد شد.

۷- اجر آسمانی

اجر آسمانی کسانی که به دیگران بشارت می دهند زیاد خواهد بود. در کتاب دانیال ۱۲: ۳ نوشته شده است: "آنانی که بسیاری را به راه عدالت رهبری می کنند مانند ستارگان خواهند بود تا ابدالایام" و عیسی مسیح به شاگردان خود که اگر آنان برای او زیاد کار کنند در موقع مراجعت از آسمان به هریک از آنها خواهد گفت: "آفرین ای غلام نیک متدین، بر چیزهای اندک امین بودی تو را بر چیزهای بسیار خواهم گماشت به شادی خداوند خود داخل شو" (متی ۲۵: ۲۱). و پولس انتظار می کشید آن تاجی را که مسیح به عنوان پاداش زحمات به او خواهد داد از دست خداوند دریافت کند. ممکن است مبشر جز زحمت بهره دیگری در این جهان نداشته باشد، ولی اجر او در آسمان خیلی بیشتر از زحمات و رنجهای او خواهد بود.